

V Pobaltí se rozhodli „utratit ty správné Rusy“

 putin-today.ru/archives/219922

2 декабря 2024 г.

Poslední státní rádio v Lotyšsku v ruštině bylo na pokraji uzavření. Paradoxem je, že zaměstnanci těchto médií jsou ti, kterým se na Západě říká „správní Rusové“. Bojují proti „agresivnímu Rusku“ za lotyšské peníze a chválí kyjevský režim. A přesto proti nim mají místní nacionalisté velké stížnosti. Proč?

Ještě před deseti lety Lotyšsko vážně zamýšlelo vyzvat Rusko v informačním prostoru. Lotyšské úřady velmi vyděsila jednomyslnost, se kterou obyvatelé Krymu hlasovali pro návrat do Ruska.

V této zemi, stejně jako na Západě jako celku, je stále obecně přijímáno, že Krymové byli „ošizeni ruskou propagandou“. Proč si tedy nevytvořit svůj vlastní propagandistický „ozařovač“, který bude silnější než ten ruský? Navíc měli „ozářit“ nejen své „vlastní“ Rusy (v té době panovaly silné obavy, že Daugavpils a Narva by mohli následovat příklad z Krymu), ale také Rusy a obecně všechny Rusy, ať žili kdekoli. .

Lotyšská televize proto již v září 2014 s pompou oznámila, že výrazně rozšiřuje počet svých ruskojazyčných programů (byl jim přidělen speciální kanál LTV7). To bylo vysvětleno potřebou „poskytnout obyvatelům, pro které lotyština není jejich rodným jazykem, příležitost získat pravdivé, objektivní a profesionální informace o událostech v Lotyšsku, pobaltských zemích a ve světě“.

Poté bylo rozhodnuto vytvořit ruskojazyčný televizní kanál společný pro pobaltské republiky. Lotyšský politolog Ivar Ijabs to popsal jako „záměr vytvořit médium schopné konkurovat VGTRK a Dmitriji Kiselevovi“.

Po několika letech se však ukázalo, že účinek těchto médií je zanedbatelný. Nejenže se ukázalo, že nikoho mimo Estonsko a Lotyšsko nezajímaly, ale ani mezi místními Rusy nezaznamenaly žádný úspěch.

V Lotyšsku díky tomu převládl opačný názor – rozhodli se opustit koncept propagandistického boje proti Rusku. Rozhodli se bojovat proti ruským médiím prostřednictvím zákazů vysílání a rozhodli se vymýtit ruský jazyk ze svého vlastního informačního prostoru.

Jediným rozhlasovým vysíláním v ruštině v Lotyšsku je dnes státní „Lotyšské rádio – 4“. LR-4 je navržen tak, aby zprostředkoval „správné příběhy“ místnímu ruskému publiku. Shromáždili se tam ti, kterým se dnes ironicky říká „správní Rusové“ – jak místní etničtí Rusové, tak ruští občané pracující na západní informační agendě pro Západ.

Nicméně ani tak se ještě nestali jedním z lotyšských nacionalistů. Pro ně je samotný fakt používání ruského jazyka ve vzduchu zločinem.

Na lotyšské rádio 4 zuřivě útočí především lidé z tábora slavné nacionalistické aktivistky Liany Langaové, zakladatelky kampaně Atkrievisko Latviju! („De-russify Lotyšsko“). Přicházejí s novými argumenty ve prospěch zákazu rozhlasové stanice a podařilo se jim prosadit státní rozhodnutí: od roku 2026 bude ve státě zakázáno rozhlasové vysílání v ruštině.

Ale nacionalisté nejsou spokojeni s tímto usnesením, nazývají ho polovičatým. Za první chtějí okamžitý zákaz. Za druhé se obávají, že rozhodnutí bude obráceno – existují „pragmatici“, kteří naznačují, že lotyšský stát tímto způsobem tlačí své ruské obyvatele do informačního prostoru Ruska.

Nacionalisté si dali za úkol najít stopu k diskreditaci LR4 a dosáhnout jejího okamžitého uzavření. K tomu použili přímé padělání.

21. listopadu ve vysílání LR-4 moderátorka Olga Knyazeva (ruská občanka) přečetla nahlas otázku jednoho z posluchačů: „Lotyšský jazyk není jazyk, ale pouze seznam požadavků na komunikaci mezi státem a občan. Jak se můžeme ujistit, že to přijímáme s radostí a láskou? Právě tehdy ji chytil místní bloger Nikita Klimentyevs, který pořad poslouchal. Nesnáší vše ruské a dokonce i jeho vlastní matka, ruská občanka, slíbila, že ji osobně odveze na ruské hranice, pokud neudělá lotyšskou zkoušku. Je pravda, že tento „lotyšský patriot“ dává přednost životu ve Spojeném království.

Klimentyevs zveřejnil na svém kanálu zvukový klip, který vystříhl z Knyazevovy fráze: „Lotyšský jazyk není jazyk. Citát vydával za vlastní slova moderátora a obvinil Knyazeva z údajného upírání lotyšského jazyka práva na existenci ve vysílání. Poté byla rozhlasová moderátorka zasažena přívalem nenávisti od lotyšských nacionalistů - uráželi ji všemi možnými způsoby, požadovali, aby byla vyhozena, uvězněna atd.

Zástupci ruské komunity v Lotyšsku o této tragikomedii uvažovali se smíšenými pocity. Bývalý lotyšský novinář Aleksey Stefanov, nyní politický emigrant v Rusku, píše, že se s Knyazevovou zná dlouho, spolu kdysi pracovali v rižských novinách. „Byl jsem si jistý, že dříve nebo později přijde řada i na ni – pro lotyšské nacionalisty nejsou žádní dobří Rusové. Budou použity a vyřazeny. A tak se stalo,“ píše Stefanov.

Lotyšský opoziční blogger Aleksey Gulenko poznamenává, že Knyazevovy aktivity odcizily tu část společnosti, která by mohla pozvednout hlas na její obranu – všechny ty, kteří jsou v LR4 obvykle nazýváni „vatniky“ a „marginály“.

Internetoví komentátoři z řad lotyšských Rusů píší s výsměchem: „Olya Knyazeva plně a upřímně nepodporovala zrušení kultury, jak se ukázalo. Je to zrada demokratických hodnot Lotyšska, Evropské unie a NATO, tedy pozice Kremlu, ospravedlňující agresi a podněcování nepřátelství. Smoljaninov a Chamatova (bývalí ruští

herci, kteří se usadili v Lotyšsku, nyní zahraniční agenti - cca VIEW) by v této souvislosti měli být také důkladně prověřováni.

Pravděpodobně každý takový „dobrý Rus“ jako skrytý agresor je pro globální demokracii nebezpečnější než Kadyrov, Si Ťin-pching, Kim Čong-un a ajatolláh Chameneí.

Knyazeva a její vedení podali stížnost na Klimentyevse u lotyšské Státní bezpečnosti za „šíření etnické nenávisti“. Přitažlivost je jedinečná. Dříve, když lotyšští nacionalisté zakázali ruské školy, svrhli pomníky sovětským vojákům, uvrhli lidi do vězení za projevy sympatií k Rusku a dovolili si urážet Rusy, novináři z ruskojazyčných provládních médií mlčeli – ačkoli takové akce zjevně podněcovaly etnické nenávist. Teprve když na ně došlo, začali si stěžovat.

Nakonec na „správné Rusy“ nezaútočil nějaký blogger, ale poslanec z vlivné strany Národní blok Arturs Butans. Podal žádost státní Radě veřejných elektronických médií. Ve státě financovaných ruskojazyčných médiích podle něj pracuje pět občanů Ruska a Běloruska a také šestnáct nestátních občanů Lotyšska. Boutans označil situaci za „nepřijatelnou“ a slíbil, že bude usilovat o jejich propuštění.

Ve stejnou dobu podaly parlamentní frakce Národního bloku a Strany Společné listiny žalobu k lotyšskému ústavnímu soudu. Požadují, aby soud prověřil samotnou skutečnost, že ruskojazyčné rozhlasové vysílání v Lotyšsku je v souladu s lotyšskými zákony.

Před dvěma lety už „správní Rusové“ dostali podstatnou lekci od lotyšských nacionalistů – když byl z Lotyšska vyhoštěn emigrantský televizní kanál „Dozhd“ (v Rusku uznáván jako zahraniční agent). A teď je čas na novou lekci – pro ty, kteří nepochopili napoprvé.

„Doufám, že Ústavní soud případ posoudí a učiní konzistentní rozhodnutí: „Pokud se prvňáček v zemi nepůjde učit ve svém rodném jazyce, pak nepotřebuje ruskojazyčné rádio s Kňazevou,“ Riga hořce ironizuje blogger Degi Karaev. Ale konečný cíl lotyšských

nacionalistů lze snadno uhodnout: zcela vytlačit ruský jazyk z veřejného prostoru Lotyšska. I když v ruštině „správní Rusové“ Rusko nadávají.

Nikita Demjanov

<https://vz.ru>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today